



Datum van  
inontvangstneming

:

10/03/2015

**Zaak C-44/15**

**Verzoek om een prejudiciële beslissing**

**Datum van indiening:**

5 februari 2015

**Verwijzende rechter:**

Bundesfinanzhof (Duitsland)

**Datum van de verwijzingsbeslissing:**

11 november 2014

**Verzoekster en verweerster in „Revision“:**

Duval GmbH & Co. KG

**Verweerder en verzoeker tot „Revision“:**

Hauptzollamt Frankfurt am Main

---

BUNDESFINANZHOF

[OMISSIS]

**BESCHIKKING**

**In de zaak**

Hauptzollamt Frankfurt am Main,

verweerder en verzoeker tot „Revision“,

tegen

Duval GmbH & Co. KG, [OMISSIS] Bremen,

verzoekster en verweerster in „Revision“,

[OMISSIS]

ter zake van tariefindeling

heeft de Zevende Senat

[OMISSIS]

na de terechtzitting op 11 november 2014 de volgende beschikking gegeven:

De behandeling van de zaak wordt geschorst.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

**[Or. 2]**

1. Dienen bij wijze van uitzondering uitsluitend de in de toelichtingen bij het geharmoniseerde systeem op GN-post 9025, afdeling B (thermometers en pyrometers, ook indien zelfregistrerend, randnummers 08.0 tot en met 28.0) vermelde toestellen te worden ingedeeld in GN-post 9025, nu een abstracte definitie van wat een thermometer als bedoeld bij GN-post 9025 is, ontbreekt?

Indien deze vraag ontkennend moet worden beantwoord:

2. Dient uit de opsomming van toestellen in de toelichtingen bij het geharmoniseerde systeem op GN-post 9025 te worden afgeleid dat apparaten die niet beschikken over de in die toestellen aanwezige functies (temperatuurbepaling via de mechanische uitzetting van vloeistoffen of metalen, fysieke veranderingen of elektrische impulsen enz.), niet kunnen worden ingedeeld in GN-post 9025?

Indien ook deze vraag ontkennend moet worden beantwoord:

3. Geldt een apparaat dat aangeeft dat de specifieke te meten temperatuur van een voorwerp een vooraf bepaalde waarde (drempelwaarde) heeft bereikt, als thermometer in de zin van GN-post 9025, ook indien het apparaat niet voldoet aan criteria zoals de reproduceerbaarheid van het meetresultaat, de continue weergave van het temperatuurverloop en de mogelijkheid van herhaald gebruik ervan?

**[Or. 3]**

Gronden

I.

In deze procedure tot „Revision” is de indeling in douanetariefposten van zogenoemde thermopapers en thermolabels bepalend voor de uitkomst van het geschil. Zoals in eerste aanleg is vastgesteld en niet in geschil is, gaat het bij de thermopapers om papieren strookjes die op de witte zijde zijn bedrukt met een

temperatuurvermelding en op de achterzijde zijn voorzien van een zwarte, warmtegevoelige laag. Bij het bereiken van de opgedrukte temperatuur verkleurt het teststrookje onomkeerbaar van wit naar zwart. De thermolabels bestaan uit een van 5 meetpunten voorzien en met kunststoffolie bedekt teststrookje. De meetpunten nemen, naargelang van de opgedrukte temperatuur, binnen het betrokken temperatuurbereik een kleur aan.

Nadat verweerder en verzoeker tot „Revision” (het Hauptzollamt, hierna: „HZA”) de goederen met een aanslag invoerrechten – strekkend tot onder meer toepassing van douanerechten ter hoogte van € 246,39 – voor het vrije verkeer had vrijgegeven, heeft verzoekster en verweerder in „Revision” (hierna: „verzoekster”) meegedeeld dat de aangifte die voor deze goederen is gedaan onjuist is. De thermopapers dienen volgens verzoekster te worden ingedeeld in onderverdeling 4823 90 95 90 0 van de gecombineerde nomenclatuur zoals vervat in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/57 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen, nr. L 256/1), zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1549/2006 van de Commissie van 17 oktober 2006 (Publicatieblad van de Europese Unie, nr. L 301/1) – waarvoor een nultarief geldt – en de thermolabels in GN-onderverdeling 9025 19 80 90 0, met een invoerrecht van 2,1 %. Het HZA heeft dit opgevat als een terugbetalingsaanvraag op grond van artikel 236 van het communautair douanewetboek [verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek], de aanvraag evenwel afgewezen en overeenkomstig het voor **[Or. 4]** goederen van GN-onderverdeling 3824 90 98 bepaalde invoerrecht van 6,5 % een aanvullend bedrag ingevorderd.

De in het kader van de bezwaarprocedure geraadpleegde „Zolltechnische Prüfungs- und Lehranstalt” (douanetechnische onderzoeks- en onderwijsinstelling) heeft haar opvatting inzake de tariefindeling gehandhaafd en daarbij gewezen op de uitkomst van een projectgroep „Chemische hoofdstukken” van de Europese Commissie, en op randnummers 19 e.v. bij post 3824 van de nationale beslissingen en aanwijzingen inzake het elektronische douanetarief van het Comité douanewetboek, op grond waarvan temperatuurindicatoren moeten worden ingedeeld in GN-post 3824, hetgeen verschillende lidstaten en ook het Bundesministerium der Finanzen (BMF) hebben overgenomen. Daaraan heeft zij toegevoegd dat van een indeling in GN-post 9025 geen sprake kan zijn vanwege het voor de vervaardiging gebruikte materiaal in samenhang met de onomkeerbaarheid van de temperatuurmeting.

Het Finanzgericht (FG) heeft het HZA opgedragen aan verzoekster de rechten terug te betalen die als gevolg van de (zijns inziens) onjuiste indeling in GN-post 3824 teveel zijn geheven. De thermopapers en de thermolabels dienen volgens het FG in GN-post 9025 te worden ingedeeld omdat het gaat om meettoestellen voor het vaststellen van de temperatuur, en daarmee om thermometers.

Hiertegen is het beroep tot „Revision” van het HZA gericht. Het HZA is van opvatting dat de goederen, nu deze geen eenduidig informatie geven over de waarde van de te meten grootheid „temperatuur”, geen temperatuurmeettoestellen zijn, maar temperatuurindicatoren, zodat de goederen niet vallen onder GN-hoofdstuk 90, maar onder GN-hoofdstuk 38. Ter motivering wijst het HZA op het onderscheid tussen een vochtigheidsindicator voor het controleren van enkel de luchtvochtigheid in verpakkingen (volgens bindende tariefinlichting – bti – DE 18259/10-1 in te delen in GN-post 3822) en een meettoestel voor het bepalen van de relatieve luchtvochtigheid [**Or. 5**] (Hygrometer, GN-post 9025), tussen een zuurstofindicator die aangeeft of er zuurstof in verpakkingen aanwezig is (volgens bti DE 3255/13-1 in te delen in GN-post 3822) en een apparaat voor het vaststellen van het zuurstofaandeel in bijvoorbeeld de omgevingslucht, en tussen een pH-sneltest voor het aangeven van de totale hardheid, pH, chloor, etc. (volgens bti DE 12856/13-1 in te delen in GN-post 3822) en een pH-meter voor het meten van het oxidatie- of reduceervermogen van een oplossing; het HZA wijst verder op de toelichtingen op GN-post 3824 inzake zogenoemde tijd-temperatuur-indicatoren, bijvoorbeeld voor het vaststellen van de versheid van levensmiddelen. Ten slotte wijst ook aantekening 3, onder e, bij hoofdstuk 38 van de GN – op grond waarvan smeltbare temperatuurmeters voor ovens (bijvoorbeeld segerkegels) onder GN-post 3824 vallen – er volgens het HZA op dat de tekst van GN-post 9025 niet naar believen kan worden uitgebreid tot alle instrumenten die op enige wijze temperaturen of temperatuurveranderingen aangeven.

## II.

De Senat schorst de behandeling van de zaak [OMISSIS] en verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof van Justitie”) overeenkomstig artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, om een prejudiciële beslissing over de in het [dictum] geformuleerde vragen, aangezien twijfel rijst omtrent de uitlegging van de voor de beslechting van het geschil relevante bepalingen van het Unierecht.

De beantwoording van de gestelde vragen is relevant voor de beslechting van het geschil. [wordt uiteengezet] [OMISSIS] [**Or. 6**] [OMISSIS]

1. Wat betreft de eerste prejudiciële vraag:

De Senat deelt de opvatting van partijen dat noch in de GN zelf noch in de aantekeningen een definitie kan worden gevonden van een thermometer, die blijkens GN-post 9025 tot de meetinstrumenten van hoofdstuk 90 van de GN behoort. Enkel de toelichtingen bij het geharmoniseerde systeem (hierna: „GS-toelichtingen”) bevatten een omvangrijke – niet kennelijk als enuntiatief aangeduide – lijst van instrumenten die tot de categorie „thermometers en pyrometers” behoren (vloeistofthermometers met glazen buizen, metaalthermometers of uitzettings- of drukthermometers met metalen bestanddelen, etc.). Thermopapers of thermolabels, of vergelijkbare instrumenten

van papier, dan wel instrumenten die bedoeld zijn om de temperatuur slechts eenmaal aan te geven, staan daarin niet vermeld.

Volgens vaste rechtspraak zijn de door de Internationale Douaneraad [thans: Werelddouaneorganisatie] opgestelde toelichtingen bij het geharmoniseerde systeem alsmede de toelichtingen van de Commissie bij de gecombineerde nomenclatuur weliswaar belangrijke, maar rechtens niet-bindende middelen bij de uitlegging van de draagwijdte van de verschillende tariefposten. De Senat betwijfelt echter of in gevallen zoals dit kan worden vastgehouden aan deze beperkte bindende werking of dat bij gebreke van een **[Or. 7]** algemene, abstracte definitie van het begrip „thermometer” in het belang van de rechtszekerheid en een gemakkelijke controle bij wijze van uitzondering moet worden uitgegaan van een bindende, limitatieve opsomming van de daaronder vallende apparaten.

2. Wat betreft de tweede prejudiciële vraag:

Mocht het niet zo zijn dat uitsluitend de in de GS-toelichtingen bij randnummers 08.0 tot en met 28.0 opgesomde toestellen dienen te worden ingedeeld in GN-post 9025, dan rijst voor de Senat de vraag of het soortbegrip „thermometer” impliceert dat dit apparaat een van de specifieke functies van de in de GS-toelichtingen op GN-post 9025 opgesomde meettoestellen heeft (bijvoorbeeld de continu veranderende weergave van de actuele waarde op een vastgelegde schaal als gevolg van het stijgen of dalen, afhankelijk van de temperatuur, van een kwikzuil). Zou dit zo zijn, dan zouden de thermopapers en thermolabels – die slechts de functie hebben om eenmaal één of verschillende vooraf vastgelegde temperaturen aan te geven – niet tot thermometers in de zin van GN-post 9025 behoren.

De Senat twijfelt aan een uitlegging die zo sterk op specifieke functies is gericht, omdat zowel de vertaling van het uit het Grieks afkomstige woord „thermometer” als de raadpleging van algemene bronnen suggereert dat ook een eenvoudig apparaat dat dient om een temperatuur vast te stellen als thermometer in de zin van GN-post 9025 kan worden aangemerkt. Deze thermometers zijn – zoals uit de opschriften van afdeling XVIII en hoofdstuk 90 van de GN blijkt – meetinstrumenten. Ook begripsmatig wordt onder een thermometer (oud-Grieks: θερμός thermós „warm” en μέτρον métron „maat, maatstaf”) een meetapparaat verstaan, en wel voor het vaststellen van de natuurkundige grootheid „temperatuur”.

**[Or. 8]**

In de ook door het HZA genoemde DIN 1319 wordt het begrip „meten” omschreven als „uitvoering van voorgenomen activiteiten met het oog op een kwantitatieve vergelijking van de te meten grootheid met een meeteenheid”. In de wetenschappelijke literatuur wordt ter toelichting opgemerkt: meten is het proefondervindelijke proces gericht op de kwantitatieve vergelijking tussen een te

meten grootheid en een referentiegrootheid met behulp van een meetapparaat. Het vastgestelde resultaat van de meting wordt de gemeten waarde genoemd. In eenvoudige gevallen is deze gemeten waarde reeds de uitkomst van de meting. [vindplaats] [OMISSIS].

Gelet op deze omschrijving lijkt het twijfelachtig of, zonder aanwijzingen daarvoor in de GN zelf of in de aantekeningen daarop, een op specifieke functies van de opgesomde meettoestellen gerichte definitie van „thermometer” ertoe mag leiden dat „eenvoudige” meettoestellen worden uitgezonderd van GN-post 9025.

### 3. Wat betreft de derde prejudiciële vraag:

Er rijzen twijfels wat betreft de indeling van een apparaat dat enkel aangeeft dat de specifieke te meten temperatuur van een voorwerp een vooraf vastgelegde waarde (drempelwaarde) heeft bereikt, omdat de overige onder GN-post 9025 genoemde toestellen aan aanvullende criteria voldoen, zoals bijvoorbeeld aan de orde is voor de meettoestellen voor het bepalen van de relatieve luchtvochtigheid – hygrometers – genoemd in de GS-toelichtingen op post 9025 bij randnummers 39.1 tot en met 47.0, de analysetoestellen voor gassen of voor rook genoemd in de GS-toelichtingen op post 9027 bij randnummer 14.1, of de zogenoemde pH-meters genoemd in de GS-toelichtingen op post 9027 bij randnummer 46.1. Kenmerkend voor deze apparaten zijn de zorgvuldige fabricage, de gedifferentieerde gebruiksmogelijkheden en een hoge mate van precisie, alsmede de reproduceerbaarheid van het meetresultaat, de continue weergave van het [Or. 9] verloop van de meting, en de mogelijkheid om het toestel meermaals te gebruiken.

Verder rijzen twijfels omdat in de door het HZA genoemde bti's en in de GS-toelichtingen op post 9025 bij randnummer 46.5, zogenoemde indicatoren, waarvan de werking zeer vergelijkbaar is met [die van] de in geding zijnde goederen, uitdrukkelijk niet onder GN-post 9025 worden ingedeeld.

Ook de omstandigheid dat volgens aantekening 3, onder e, bij hoofdstuk 38 van de GN-post 3824 onder meer zogenoemde segerkegels (smeltbare temperatuurmeters voor ovens) omvat, „die niet onder een andere post van de nomenclatuur mogen worden ingedeeld”, illustreert de behoefte aan beantwoording van deze prejudiciële vraag.

Ten slotte wil de Senat niet stilzwijgend voorbijgaan aan de verwijzing van het HZA naar de bevindingen van de projectgroep „Chemische hoofdstukken” van de Europese Commissie van februari 2008, de beleidsregels van het BMF van 11 september 2009 II B 5 – ZT 0270 – VI/06/0019, en randnummers 19 e.v. bij post 3824 van de nationale beslissingen en aanwijzingen inzake het elektronische douanetarief – op grond waarvan temperatuurindicatoren niet onder GN-post 3824 vallen – ook al heeft de daarin vervatte indelingsbeslissing in het kader van deze procedure geen bindend karakter.

Het arrest van het Hof van Justitie van 9 oktober 2014, Douane Advies Bureau Rietveld (C-541/13) maakt het verzoek om een prejudiciële beslissing niet overbodig. Het Hof van Justitie heeft in **[Or. 10]** dat arrest enkel beslist dat producten die overeenkomen met de in geding zijnde goederen niet in GN-post 3822 kunnen worden ingedeeld, maar heeft niet beslist over de juiste GN-post.

[OMISSIS]